

Langt uden for lands lov og ret og helt ude, hvor vandet fra vandhanerne kommer ud i med et lidt rødligt skær på grund af rust, sad lille Mad Tangens og filosoferede over, hvordan livet havde været indtil nu, thi der var sket så meget, som der nu en gang sker gennem livet, uden at man måske opfatter det.

Da Mad Tangens var lille, var farverne endnu ikke opfundet, så det var nærliggende, at han skulle være noget med sort og hvidt.

Fra barnsben af viste det sig at være meget svært, det der med sort og hvidt, for når man nu var født i RØDby, er det meget farve- og nærliggende, at det ville være svært.

Familiemæssigt var Mad Tangens principielt indvandret sydfra, dengang hans forældre havde købt en returbillet til færgen og ikke kunne huske, hvor mange gange de havde sejlet frem og tilbage og derfor stod af i RØDby havn. Familien var oprindeligt fra Schwarzwald, hvor de dyrkede Weisswein, og deraf kommer det sorte og hvide måske ind i billedet via de genetiske gener.

De genetiske gener gjorde også, at Mad Tangens måtte sige far vel til sine forældre ret tidligt i sine barndoms- og ungdomsår. Forældrene havde nemlig lært et par danske ord, bl.a. ØL, og da de på ny brugte en returbillet uden at vide, hvor de skulle hen, bestilte de ved første stop en ½ öhl, hvilket hverken mave, lever eller andre organer kunne klare uden at kollapse.

Og så var Mad Tangens SOLO, og det måtte derfor være en SOLO karriere, han måtte forsøge at bygge på.

I den lille flække var der ikke ret mange muligheder for at gøre karriere, uanset hvilket fag man måtte vælge, og der var ikke ret mange at vælge imellem, kun sådanne jobs som kirkesanger, brødsalgsuddeler, gadefejter, gårdsanger eller kunstner.

De fleste job- og karrieremuligheder var allerede besatte, så Mad Tangens valgte den sikre mulighed; Kunstner.

Hos kirkesangeren havde Mad Tangens set en tingest med sorte og hvide tangenter, og på et loppemarked fandt han så noget der lignede det. Det lød godt nok mærkeligt, men hver knap havde sin egen lyd, og hvis man trykkede på flere ad gangen, var der flere lyde – samtidig. ”Det må være kunst”, tænkte Mad Tangens og begyndte at øve sig på sin kunst.

Øvningen gik uden nævneværdige problemer, idet der i dette yderdistrikt kun var naboer, der i forvejen var mere eller mindre halvdøve.

Efter at have opØVet sin kunst ud i det ”musikuske” fik Mad Tangens så sin SOLO koncert i RØDby.

SOLO koncerten blev en stor succes, og det var virkelig en rigtig SOLO koncert. Mad Tangens var nemlig den eneste ene, der var i koncertteltet.

Det gjorde dog ikke noget, for Mad Tangens tænkte blot, ”nu kan der jo ikke komme nogen dårlig anmeldelse om min SOLO koncert”.

Livet gik derefter videre og videre i den lille flække. Færgerne sejlede stadig frem og tilbage og frem og tilbage, Kirkesangeren sang stadig det samme søndag efter søndag for samme fulde huse som ved Mad Tangens’ SOLO koncert, brødsalget solgte stadig mere og mere gammelt brød og Mad Tangens øvede sig stadig uden klager fra de halvdøve naboer.

MEN SÅ STOD DER NOGLE AF TOGET FØR FÆRGEN OG GIK IND I BYEN, OG...

hvad sidenhen skete, henhører til et ”sekstende” afsnit.